

L'AIGUA TERMAL COM A MOTOR DE TRANSFORMACIÓ

L'aigua termal ha estat sempre un símbol identificatiu d'Escaldes-Engordany i una font de riquesa natural única a Andorra. El nom de la parròquia deu el seu origen a les fonts d'aigües calentes Calidae. Inicialment es deia Les Caldes, però a mitjans del segle XIX es va fusionar amb l'article i va passar a ser Escaldes.

Durant l'època romana, els primers pobladors es van assentar a Les Caldes per aprofitar l'aigua calenta a la zona coneguda com El Barri.

A finals del segle XVIII i durant el segle XIX, van arribar visitants estrangers, principalment francesos, anglesos i espanyols, amb l'afany de descobrir paratges insòlits. Aquests van donar a conèixer Les Escaldes i les seves fonts d'aigües termals, proposant l'ús de les aigües per al termalisme. Aquest aprofitament arriba amb l'obertura, per part d'alguns escaldencs, d'establiments turístics on els primers viatgers van poder gaudir de les propietats de les aigües sulfuroses.

A mitjans del segle XX, la progressiva obertura dels hotels balnearis va propiciar un punt d'inflexió cap al sector terciari i una demanda creixent de la població per gaudir de l'aigua termal.

A la zona s'han identificat trenta-dos fonts termals: trenta de privades i dos de comunals. Totes brollen a temperatures entre els 17 °C i els 70 °C, depenent de la llargada del recorregut subterrani. Les més conegudes són la font del Roc del Metge i la que brolla a la part alta del Barri, més amunt del pont de la Tosca. Aquest pont ha esdevingut un símbol del poble i figura a l'escut de la parròquia.